

قدس و فردایی که از آن ماست

معشوقه شاعر را به اسارت برده‌اند؛ عروشش را، فلسطینش را ... و این فریاد نزار قبانی، شاعر بزرگ سوری از عمق جاننش است که انگار همین دیروز بود...

قدس و فردایی که از آن ماست

امروز «؛ الکبریت فی یدی و دو یلاتکم من ورق / کبریت در دستان من است و دولتک‌های شما کاغذی است».

معشوقه شاعر را به اسارت برده‌اند؛ عروشش را، فلسطینش را ... و این فریاد نزار قبانی، شاعر بزرگ سوری از عمق جاننش است که انگار همین دیروز بود که صدایش را دیگر نخواستند و نتوانستند تحمل کنند؛ شاعر دوازده گل سرخ بر گیسوی بلقیس را، شاعر عشق و اعتراض را. امروز اما انگار دولتک‌های کاغذی‌ای که برگ برگ خیانت‌هایشان (از اعلامیه بالفور در 1917 تا امروز که چیزی قریب 96 سال از تشکیل کانون ملی یهود و قریب 63 سال از می 1948 و اعلام موجودیت اسرائیل می‌گذرد) در تاریخ تاریکشان چیزی کم ندارد، چشم به روز شمار سقوطشان دوخته‌اند. چشم به صفحه اول رسانه‌های دیداری و مکتوبی که در آنها مردمان رها شده فریادالله اکبر سر می‌دهند و عکس دیکتاتورهای کاغذی سازشکار را آتش می‌زنند؛ مردمانی که باز از زبان نزار قبانی می‌گویند «؛ تزوجتک ایته‌ا الحریه / آزادی، من با تو ازدواج کرده‌ام». مردم لیبی این روزها در طرابلس حال و هوای مصری‌های میدان التحریر قاهره و تونس‌ها در میدان القصبه را می‌فهمند. اما اکنون که چیزی نزدیک به 91 سال از آن تابستان سیاهی که نخستین اعتراض‌ها به رژیم غاصب به خون کشیده شد، می‌گذرد، تابستانی دیگر از راه رسیده است؛ تابستانی که محاکمه دیکتاتورهای کاغذی آن را ماندگارترین تابستان خاورمیانه خواهد کرد و در این میانه اما برادران فلسطینی‌مان همچنان در خون و خشونت و قساوت خاموشی دولتک‌های کاغذی و حمایت ارباب سرمایه‌داری گرفتارند.

فردا - فرداها

«؛ روز قدس فقط روز فلسطین نیست، روز اسلام است؛ روز حکومت اسلامی است. روزی است که باید جمهوری اسلامی در سراسر کشورها، بیرق آن برافراشته شود؛ روزی است که باید به ابرقدرت‌ها فهماند دیگر آنها نمی‌توانند در ممالک اسلامی پیشروی کنند. من روز قدس را روز اسلام و روز رسول اکرم می‌دانم و روزی است که باید ما تمام قوای خودمان را مجهز کنیم.» (صحیفه نور، جلد 9 صفحه 278)

فردا آخرین جمعه ماه رمضان است و در تقویم رسمی جمهوری اسلامی ایران این روز را روز جهانی قدس نامگذاری کرده‌اند. فائذکبیر انقلاب در ۱۶ مرداد ۱۳۵۸، پس از بمباران جنوب لبنان از مسلمانان جهان خواست تا آخرین جمعه ماه رمضان را به‌عنوان «؛ روز قدس» انتخاب کنند و در این روز همبستگی خود را در حمایت از «؛ حقوق قانونی مردم مسلمان فلسطین» به نمایش بگذارند و به این ترتیب این روز در تقویم بسیاری از کشورهای مسلمان جهان راه یافت و حتی مسلمانان در دیگر نقاط دنیا نیز از آن تأسی می‌کنند.

دیگر این واقعیت را باید پذیرفت که رژیم صهیونیستی در تمام سال‌های سلطه نظامی خود جدای از هر اقدام نظامی به عملیات‌های روانی و جنگ‌نرم نیز پرداخته است و در کنار سیاست‌های پیش‌رونده خود از این عامل نیز استفاده بسیاری کرده است. با انقلاب ایران در سال 1979 میلادی و شعار «؛ امروز ایران، فردا فلسطین» از همان سال‌های آغازین انقلاب، رژیم صهیونیستی یکی از خطرناک‌ترین موج‌های سیاسی-فرهنگی ضد صهیونیستی را پیش‌روی خود دید؛ واقعیتی که دیگر نمی‌توانست به مثابه کشورهای عربی با آن مواجه شود. چرا که دیگر حس قومیت‌خواهی و ناسیونالیستی عربی که در جنگ‌های 6 روزه وجود داشت جای خود را به حمیتی اسلام‌خواهانه و انتفاضه ناب بی‌هیچ پیشوند و پسوندی داده بود و فرزندان معنوی انقلاب اسلامی ایران یعنی حزب‌الله لبنان نیز با همت و اراده‌ای غیرقابل وصف به میدان آمد. اینگونه است که رژیم غاصب همچنان می‌کوشد و می‌خواهد تا هر دشمنی را پیش‌روی خود ببیند جز ایران اسلامی را؛ ایرانی که بر خلاف برخی رهبران فلسطینی‌ای که موجودیت رژیم صهیونیستی را به رسمیت می‌شناسند، از همان ابتدا اصولاً دولتی حقوقی با نام اسرائیل را به رسمیت نشناخته است.

فردا روز جهانی قدس است؛ روزی که به تعبیر فائذکبیر انقلاب، روز اسلام و روز حکومت اسلامی است؛ روزی که امید داریم فردایی از پس آن باشد که آنگونه که محمود درویش فقید می‌گفت «؛ گنجشک‌ها در الجلیل می‌میرند» دیگر هیچ پدر فلسطینی‌ای پیکر کودک 5 ساله شهید خویش را در آغوش دلتنگی و داغ‌نگیرد؛ فردایی که دولتک کاغذی صهیونیست نیز زیر پای سربازان خدا مچاله شده باشد. فردا کبریت در دست ماست.